

Vážení čtenáři!

Vítám Vás na stránkách nového časopisu *Cesty katecheze*, pojatého jako revue pro katechetiku a náboženskou pedagogiku. Je určen Vám, kdo přivítáte podporu těchto oborů pro svoji pastorační činnost.

Časopis vzniká jako nástupce celorepublikově distribuovaného Katechetického věstníku vytvářeného v Brně a Katechetických listů vydávaných v Olomouci. K jeho vzniku nás inspirovala i existence poválečného časopisu pro katechetiku a homiletiku s názvem *Logos*, na který se budeme občas z důvodu historického srovnání některých přístupů odvolávat. Tento časopis zanikl roku 1949.

Naším přáním je, aby *Cesty katecheze* byly moderním profesionálním periodikem. Proto je jeho realizační tým složen jak ze zastupců teologických fakult, tak z odborníků a zkušených kněží a katechetů z praxe.

První ročník časopisu věnujeme tématu *Objevování Boží lásky*. Jde o téma úzce související jak s první evangelizací, tak s katechezí. O Boží lásce nestačí vyprávět, svědčit, či dokonce jen vyučovat. Ten, kdo v ni chce uvěřit, ji potřebuje zakusit. A proto první číslo, které Vám prostřednictvím diecézních katechetických center nabízíme, zasíláme jako *Pozvání na cestu*. K tomuto tématu se vztahují články tří hlavních rubrik.

Struktura rubrik časopisu je inspirována příběhem emauzských učedníků, jak naznačuje logo časopisu. Začínáme nasloucháním otázkám, které slyšíme v praxi na různých úrovních vzhledem k zodpovědnosti za katechetickou činnost (s. 5, rubrika „O čem to spolu rozmlouváte“). V rubrice „Otevíral jim oči“ (s. 6 – 17) se k tématu čísla vyjadřují oslovení



odborníci. O vyvolení a povolání vydat se cestu pojednává článek P. Chalupy „Abrahám – člověk na cestě“. Biblické východisko jsme zařadili na první místo z důvodu, že katecheze vychází z Božího slova a jemu slouží. Katechetik L. Dřimal objasňuje v článku „Cesty katecheze“ na příběhu emauzských učedníků, v jakém smyslu je katecheze doprovodem na cestě víry a výchovou ve víře.

Spirituální teolog M. Sedloň nabízí několik podnětů k vývoji úvah o tzv. „předávání“ víry (termín je uveden v uvozovkách, protože víra je darem Božím a jako takovou ji nelze prostě předat; tímto výrazem se zpravidla míní předávání pravd víry). Psycholog M. Jáníš se zabývá aspektem sebepoznání a sebepřijetí, jež jsou nezbytným předpokladem k účinné spolupráci mezi katechetou a katechizovanými. J. Šlégr shrnuje známé pojetí postní doby a navíc nabízí pohled na toto období jako na cestu lásky k prožití Velikonoc, největší události naší víry.

Účelem rubriky „Vypravovali, jak ho poznali“ je nabídnout recenzované metodické materiály a podněty ke katechezi a k výuce náboženství. V tomto čísle najdete tři příspěvky z královéhradeckého Katechetického a pedagogického centra. Poslední rubrika „Rozhovor“ nabízí zkušenosti španělského emeritního profesora katechetiky Emilia Alberiche k obnově katecheze.

Objevíte-li časopis jako užitečnou pomůcku a budete-li si ho chtít objednat, najdete podrobné informace na straně 26. Předem Vám děkujeme!

Marie Zimmermannová
Šéfredaktorka

SLOVO NA CESTU

S radostí vítám vznik nového časopisu *Cesty katecheze* pro katechetiku a náboženskou pedagogiku. Bilancujeme-li dvacet let práce na obnově naší církve po padesátileté genocidě, kdy můžeme v mnoha bodech s vděčností a s určitou hrdostí hovořit o tom, co vše se podařilo, víme, že právě katecheze stojí před námi jako vážný problém, důležitý úkol, ale díky vám také jako dobrodružná cesta. Cesta za poznáním je vždy dobrodružstvím. Přináší radost, ale i údiv. Bezsporně však na této cestě musíme překonat mnoho překážek, těžkostí i nebezpečí. Radikální změny ve společnosti působené mnoha faktory, které se projevují v životě celé společnosti, mají také svůj odraz do katecheze, ale především do výchovy. Nové technologie však také nabízejí nové možnosti. Nelze ustrnout jenom na předkoncilních, či těsně pokoncilních materiálech, ale vzhledem k životní perspektivě dětí a mladé generace musíme vždy hledět také dopředu. Má-li naše nová generace být zakořeněna ve své víře a bez ustrašenosti vstupovat do života, musí být dobře připravena, a to jak intelektuálně, tak morálně. Naše věřící děvčata a chlupci by měli být formováni jako skutečné osobnosti, které umí odpovědět na otázku: „Proč věřím?“ a dovedou odůvodnit své jednání. Přeji jak redakci, tak příspěvatelům, ale i čtenářům, aby tento časopis byl opravdu dílnou, která bude tvůrčí, odvážná, ale také věrna odpovědnosti ve víře. Bude nutné, aby časopis vytvářel platformu dialogu ve vzájemné otevřenosti a důvěře s opravdovou touhou pomoci nové evangelizaci, která dává zřetelné obrysy i současné katechezi. Tradice katecheze je tradicí církve a i české katechismy vypořádají s jakou opravdovostí a láskou se předchozí generace v naší zemi katechezi věnovaly. Světlo Ducha Svatého ať provází *Cesty katecheze* na cestě do světa.



Mons. Dominik Duka, OP
biskup královéhradecký
a předseda Komise pro katolickou výchovu ČBK